

13. 11. 2012

Kostel sv. Vavřince, 19.30 hodin

KONVERGENCE

CALL FOR SCORES II / 2012

DAVID HUDRY (*1978)

Esquisses 1 & 2 pro flétnu, klarinet, housle, violu a klavír / *světová premiéra*

TOMÁŠ PÁLKA (*1978)

Les Dentelles pro klavír

MICHAELA PLACHKÁ (*1981)

O srdcích a zvonech pro housle, violu, violoncello a klavír

PETR POKORNÝ (1932 - 2008)

Umlkání pro klavír

MICHAL RATAJ (*1975)

Odejdi ke světlu pro klarinet, violoncello, kontrabas a bicí / *světová premiéra*

Ansámbl Konvergence:

Zuzana Bandúrová (flétna), Jiří Mráz (klarinet), Viktor Mazáček (housle), Ondřej Štochl (viola), Sebastian Tóth (violoncello), Ondřej Melecký (kontrabas), Šimon Veselý (bicí nástroje), Eva Hutyrová (klavír)

Ansámbl Konvergence

Během deseti let fungování skladatelského sdružení Konvergence se zformoval ansámbl Konvergence. Účinkují v něm jak špičkoví hráči, většinou absolventi hudební Akademie, tak samotní skladatelé. Tato kombinace vytváří symbiózu, která významně posouvá možnosti celého ansámblu vpřed. V současné době má na svém kontě desítky premiér českých (H. Bartoň, P. Z. Novák, M. Kopelent) a zahraničních (Albert Breier, G. Toro-Pérez) autorů. Soubor vystupuje na domácích a zahraničních pódiiích a festivalech.

Slovo k programu

DAVID HUDRY

nar. 1978, francouzský skladatel, který v loňském roce pobýval na stáži v České republice a již v té době spolupracoval s ansámblem Konvergence. Jeho tvorba je založena na práci s harmonií, s manipulací akordické posloupnosti a melodie. V poslední době začal více experimentovat s témbry použitím nezvyklých kombinací nástrojů, hlasu a elektroniky. „Mým záměrem bylo vytvořit jakousi industriální 'krajinu'.“ Skladba **Esquisses 1 & 2** pro

flétnu, klarinet, housle, violu a klavír začala vznikat během skladatelových pobytů v Praze, na dnešním koncertě zazní za osobní účasti autora ve světové premiéře. „Největší inspirací pro mě byl pocit osamělosti uprostřed rušného města. Když je na takovém místě člověk sám, najednou si všímá daleko intenzivněji všeho, co se děje kolem i uvnitř jeho samého.“

TOMÁŠ PÁLKA

nar. 1978, studoval u Pavla Zemka-Nováka a na HAMU ve třídě Marka Kopelenta. Jeho skladby jsou hrány v Čechách i zahraničí. Nedávným úspěchem je např. objednávka orchestrální skladby *Résurrection d'un Silence* pro Filharmonii Brno, která byla provedena v lednu letošního roku. Tomáš je spoluzakladatelem sdružení Konvergence.

Krajky (Les Dentelles)

„Tato kompozice pro sólový klavír je patrně nejsubtilnější skladbou, jakou jsem kdy napsal. Krajkou zde není zamýšleno jakési přizdobování ve smyslu ornamentiky. Spíše jsem měl na mysli určitý jemně se proměňující tvar, tvar až kubisticky strohý. Jako bychom nahlíželi do mikroskopické struktury samotného ornamentu a promítali jej ve zpomalených časových a prostorových dimenzích...“ Tento komentář jsem psal v době premiéry skladby 17. 10. 2006 (koncert Konvergence „Snová realita“). A myslím, že je stále aktuální. Ve skladbě *Les Dentelles* se nachází jeden ze základních principů, který se objevuje v mých skladbách dodnes. Na jedné straně je to jistá strohost, na druhé poetičnost či snovost.

MICHAELA PLACHKÁ

nar. 1981 v Opavě, vystudovala Janáčkovu konzervatoř v Brně a HAMU v Praze. Skladbu *O srdcích a zvonech* jsem napsala v rámci stipendijního pobytu francouzské nadace SACEM v Paříži. Tři měsíce jsem se toulala po pařížských uličkách a zákoutích, které se tak trochu skrývaly před pohledy turistů. Intenzivně jsem vnímala zvuky města a zejména kostelních zvonů, které se zvláště mísily s hlukem velkoměsta. Být sama, uprostřed davu, je divný pocit. Ale přeci jsem tak docela sama nebyla. Pod srdcem jsem nosila ještě jedno srdíčko... Skladba zazněla v premiéře v podání souboru Calliopée, v krásném prostředí Muzea armády v Paříži, přesně v době, kdy moje dcera slavila první rok života.

PETR POKORNÝ

„Skladba *Umlkání* pro klavír (opus 13a) vznikla v poměrně krátkém období (3. – 11. 1. 1969). Bylo to v pohnuté době po srpnové okupaci 1968. Pod opusové číslo 13 jsem zařadil posléze celou řadu skladeb z této doby (Srpnový žalm, Píseň odvěkého čtverého, Proměny, Zlá čára)...“

Tolik z Petrovy pozůstalosti a jeho vlastních slov ke skladbě. Skladatel, a můj přítel Petr Pokorný, by dnes oslavil své 80. narozeniny. V době, kdy jsem ještě navštěvoval HAMU jako student, jsme se s Petrem setkávali pravidelně a vedli dlouhé hovory nejen o hudbě. Při jedné příležitosti mi daroval i několik opisů svých partitur. Jednou ze skladeb, které mi Petra nejvíce připomínají a patří k mým nejoblíbenějším, je právě *Umlkání*. Myslím, že se jedná o jednu z jeho nejniternějších výpovědí. Potvrdil mi to i postřeh Petra Matuszka k této skladbě. Kromě oné niternosti připomenul i intimní reminiscenci skladatelovy vnitřní tiché bolesti a to, že v této době Petr pro klavír vůbec nepsal. Jeho zásadní klavírní skladby vznikaly až o 20 let později...

Tomáš Pálka

MICHAL RATAJ

nar. 1975, od počátku tvorby se intenzivně věnuje komponování v oblasti elektroakustické hudby v silné návaznosti na globální tradici musique concrète a na současné koncepty real-time electronics.

Odejdi ke světlu

Když v srpnu letošního roku vyšlo mé album *Spectral Shapes*, booklet s texty nebyl jeho součástí. Texty o skladbách berou vítr z plachet zvuku a já chci věřit zvuku – takovému, který tvoří obrazy. Po třech letech jsem měl příležitost napsat ansámblovou kompozici bez použití elektroniky, čistou akustickou strukturu – vnímám to vlastně jako očistu, asi zcela v rovině názvu samotné skladby. Mým vnitřním pocitem je to, že jsem napsal sám před sebou dost novou hudbu, takovou, která mne hlavně svou formou a rytmem zavedla do míst, která jsem asi dříve neznal. Moc bych si přál, aby to nebyl jen pocit, aby to tak skutečně bylo.

PARTNEŘI KONCERTU

PARTNEŘI KONVERGENCE

MINISTERSTVO
KULTURY

